

Græs er ikke bare græs

Ny bog giver haveejere gode råd om både pryd- og brugsplæner, der kan tåle lidt af hvert.

AF **SØREN RYGE**

Åh nej, tænkte jeg – ikke endnu en bog om græsplæner!

Dem har jeg haft nogle stykker af igennem årene, og det har været ulidelig læsning, fordi de altid handler om den perfekte græsplæne, som gødes, vandes, tromles, topdresses, sprøjtes mod ukrudt og klippes to gange om ugen.

En perfektion, der for undertegnede er meningsløs.

A la Benny Andersen

Men så viser det sig, at der er kommet et lille mirakel af en bog om emnet.

Endda skrevet af en hortonom, der i 15 år har arbejdet med plænegræssernes potentiale og vækstkrav. For han er slet ikke perfektionist. Han ved alt om, at græs i haven kan være meget andet end det grønne tæppe a la golfbane.

Han indrømmer endda – som en anden Benny Andersen – at han kan komme i en meditativ tilstand, når han klipper sin græsplæne.

Fra prydblænen til løgplænen

Bogen starter med ultrakorte afsnit om forskellige typer plæner.

Prydblænen (den perfekte), brugsplænen (der kan tåle fodbold og leg og meget slid), naturplænen (som bare er naturgræs, der ikke klippes, f.eks. ved sommerhuse), blomsterengen, som er det sværeste af alt. Samt løgplænen, som er en græsplæne, der er fyldt med blomsterløg om foråret.

Herefter gås der pædagogisk til værks. At man skal tænke sig godt om, inden græsplænen anlægges. Vide, hvad man ønsker. Især fordi valget af græsfrø er ret afgørende.

LÆS OGSÅ [Sådan gør du græsplænen klar](#)

Men der er også gode råd til dem, der har en gammel, knoldet græsplæne, som de er godt trætte af.

Hvordan bliver det markant bedre, uden at man skal starte helt forfra?

Græsplænepolitisk korrekt

Et afsnit er helliget det forholdsvis nye begreb rullegræs.

At man køber sin færdige græsplæne i ruller og lægger den ud som et gulvtæppe. Det finder forfatteren meget sympatisk, men minder klogelig om, at det endelige resultat – som altid – afhænger af, hvordan plænen passes og plejes i de følgende år.

Et centralt kapitel er naturligvis det om at klippe græsset. Her er forfatteren både fordomsfri og græsplænepolitisk korrekt.

Til små plæner er en håndskubbet cylinderklipper eller en lille elklipper fint, siger han. Ja! Og man skal have væsentligt mere end 500 kvadratmeter, før der er mening i en plænetraktor. Ja! Og hvor ofte skal man klippe, og hvor højt eller lavt? Der svares på det hele, og jeg er enig hver gang.

Det er langt bedre at læse denne bog, inden der købes ny plæneklipper, end at lade sig forføre af plæneklippersælgeren.

Gødning eller ej

Jeg savner dog en væsentlig ting: bioklip.

At nogle plæneklippere er forsynet med knive, der findeler græsset i stedet for at smide det ud til siden. Det er yderst hensigtsmæssigt, for man slipper for at kigge på visstent græsbagefter – man slipper for evt. at samle det hele op i en græsfanger, hvilket er meget bøvet. Og man fjerner ikke en masse næring fra græsplænen.

Jeg bruger selv bioklip med stor glæde.

Selvfølgelig påstås det, at en græsplæne skal plejes, hvilket er noget helt andet end at klippe den. Her skinner forfatterens enorme viden om græs igennem, og han kan ikke lade være med at anbefale den gamle praksis med, at græsplæner skal gødes, gerne flere gange i løbet af sæsonen.

Dette er kun korrekt, hvis plænen slides meget af leg og boldspil. Eller man er så meget plaget af mos, at det påvirker ægteskabet. Under de fleste omstændigheder, hvor græsset kun er til pynt, er gødskning efter min mening overflødig.

Det øger kun behovet for klipning.

Ikke et ord om fodboldplænen

Så er der noget om vanding – ikke oftere end strengt nødvendigt, siges der. Og luftning og løsning og topdressing, der er for viderekomne.

Der er et fint afsnit om ukrudt i græsplænen, som tages yderst afslappet. Ikke et ord om plænerens!

Alt i alt er dette en fin, lille bog til alle de haveejere, der enten er nye og uerfarne eller til dem, der ikke gør andet ved græsplænen end at klippe den en gang om ugen. Perfektionisterne klarer sig selv.

Og fodboldspillerne, der skal spille VM, tænker slet ikke på, at en fodboldbane er en så kompliceret og krævende form for græsplæne, at den end ikke er nævnt i denne bog.

Ressource: http://politiken.dk/kultur/boger/faglitteratur_boger/ECE988109/graes-er-ikke-bare-graes/

Offentliggjort: Jun 5, 2010 2:58 PM

© POLITIKEN.dk